

Da Pers Telegram naaede „Skovbakken“, var Jakobe oppe paa sit Værelse. Uden at ane noget om, hvad der havde optaget ham den hele Dag, var hun efter Frokosttid taget til Byen for at gøre nogle Indkøb og havde saa ogsaa søgt ham paa Hotellet. Men da hun af Portneren fik at vide, at han ikke var hjemme, var hun bleven skamfuld og havde hverken efterladt Besked eller Kort. Derefter havde hun en Tid fartet om paa Gaderne i et forfløjent Haab om at møde ham og samtidig med en vis Angst derfor, fordi hun vidste, at Per ikke kunde lide saadanne tilfældige Sammentræf. Tilsidst havde saa Regnen drevet hende hjem.

Men heller ikke herhjemme faldt hun til Ro. Der var i de sidste Dage kommen en Rastløshed over hende, som drev hende til al Slags unyttig og utidig Beskæftigelse. Og bestandig var det Forberedelserne til Pers og hendes Englandsrejse, der opfyldte hende. For alt, hvad der laa paa den anden Side af denne „deres anden Bryllupsrejse“, som hun i Fortrolighed kaldte den, til-lukkede hun saa vidt muligt sine Tanker, at ingen Angst, ingen Uro eller Bekymring skulde kaste Skygge over deres fornyede Forening. I de to stakkels korte Uger, deres Samliv kunde vare, skulde de kun leve og aande for deres Kærlighed. Dybt, dybt vilde hun slukke sin brændende Livstørst, inden Trængslernes Dage kom.

Da hun læste Telegrammet, blev hun rent instinksmæssig grebet af en angstfuld Anelse, som hun i det næste Øjeblik ikke længer forstod Grunden til. Der var jo i Virkeligheden intet-somhelst paafaldende i, hvad Per her havde gjort. Hun sagde til sig selv, at det jo dog kun var naturligt og kønt, naar han havde villet vise sin Moder den sidste Ære. Om et Par Dage vilde hun have ham her tilbage.

Alligevel, — da hun for anden Gang læste Telegrammet, greb Frygten hende igen. Og for hver Gang hun paany gennemsaa hans knappe Meddelelse, syntes hun at kunne læse mere ud af den. De tyve Ord fremkaldte efterhaanden lige saa mange Spørgsmaal hos hende. Hvornaar kunde han være kommen paa den Tanke? Han havde jo den foregaaende Dag ikke nævnet det mindste derom. Havde han maaske talt med nogen af sin Fa-